

forhold, at der ikke findes ledig kapacitet i nettet på anmodningstidspunktet. Dette betyder dog ikke, at anmodninger kan afvises alene med henvisning til, at der ikke er fuld ledig kapacitet i nettet, idet anmodninger om samtrafik skal imødekommes, såfremt kapacitet kan tilvejebringes ved mindre omlægninger eller udbygninger af nettet, jf. § 47.

For så vidt angår leje af infrastrukturkapacitet i accessnettet, vil der i lighed med den gældende samtrafiklov alene være tale om en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om samtrafik herom i situationer, hvor der er tale om infrastruktur, som ikke benyttes af det selskab, der ejer den pågældende strækning. Det vil sige, at strækningen ikke vil blive benyttet af det oprindelige selskab i den periode, hvor aftalen finder anvendelse på den pågældende strækning. Det forudsættes samtidig, at den pågældende strækning kan tages i anvendelse uden etablering af nyanlæg.

Forpligtelsen for udbydere af offentlige telenet eller teletjenester med en stærk markedsposition til at imødekomme alle rimelige anmodninger om samtrafik følger af EU-reguleringen på teleområdet. Det skal dog bemærkes, at den danske samtrafikregulering indebærer en udvidelse i forhold til EU-reguleringen, idet samtrafikbegrebet i den danske regulering er en udvidelse af begrebet i forhold til EU-reguleringen, jf. bemærkningerne til § 39, stk. 1.

Til § 43

Bestemmelsen omhandler national roaming. Der henvises til § 8 med tilhørende bemærkninger, der indeholder en definition af national roaming.

De forpligtede parter, når det gælder pligten til at imødekomme alle rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om samtrafik om national roaming, er udbydere af offentlige mobilkommunikationsnet. Uanset at lovtæksten ikke direkte nævner tilladelsesindehavere som de forpligtede parter, vil disse i praksis fortsat være indehavere af en tilladelse til udnyttelse af en frekvensressource. Tilladelsen kan være udstedt enten med hjemmel i lov nr. 468 af 12. juni 1996 om offentlig mobilkommunikation, som senest ændret ved lov nr. 1096 af 29. december 1999 (herefter mobilloven) eller i lov nr. 395 af 10. juni 1997 om radiokommunikation og tildeling af frekvenser, som ændret ved lov nr. 1096 af 29. december 1999 (herefter frekvensloven), der begge kan anvendes i forbindelse med etablering af offentlige mobilnet, og vil være udstedt med henblik på udnyttelse af en given frekvensressource til at etablere et offentligt mobilnet og eventuelt tillige udbyde offentlige mobiltjenester

(til slutbrugere og/eller andre udbydere af mobiltjenester). Formelt knytter afgrænsningen sig imidlertid til det mobilnet, som de pågældende udbydere faktisk etablerer.

Til forskel fra § 42 gælder forpligtelsen, uanset om der er tale om en udbyder med en stærk markedsposition på det pågældende område.

Med hensyn til forståelsen af begrebet udbydere af offentlige telenet eller teletjenester henvises til bemærkningerne til § 5, hvoraf det fremgår, at der herved forstås udbydere af telenet eller teletjenester til en ikke på forhold afgrænset kreds af brugere (der kan omfatte andre udbydere af tjenester, slutbrugere eller begge dele). M.h.t. udbydere af offentlige mobilnet er der tale om en delmængde af udbydere af offentlige telenet eller teletjenester, i form af udbydere af offentlige mobilnet.

Med hensyn til forståelsen af begrebet mobilnet er der tale om net, der danner grundlag for etablering og udbud af mobile tjenester, dvs. hvor accesspunktet ikke er stationært. Der er således tale om tjenester, som slutbrugeren kan benytte sig af via en mobilterminal, mens vedkommende bevæger sig omkring i bus, tog, bil eller andet transportmiddel eller til fods. Der har indtil nu alene været etableret landsdækkende mobilnet. Det kan imidlertid tænkes, at der i fremtiden også etableres mindre, geografisk afgrænsede mobilnet inden for en eller flere teknologier. Også tilladelsesindehavere med adgang til at etablere sådanne net vil være omfattet af bestemmelsen og vil dermed være forpligtede til at imødekomme alle rimelige anmodninger om indgåelse af aftaler om national roaming. Det samme gælder tilladelsesindehavere, som har fået tildelt frekvenser til etablering af mobilnet uden adgang til kommercielt videresalg af tjenester (f.eks. brugerejede net), forudsat at der fortsat er tale om et net af et omfang og en udbredelse (og med en mulighed for at tilslutte sig brugergruppen), så man kan tale om et offentligt mobilnet. Der vil således på sigt blive langt flere udbydere, som er forpligtede til at give adgang til national roaming.

Lovbestemmelsen – og roamingbegrebet – omfatter derimod ikke leje af infrastrukturkapacitet i radiobaserede net, som ikke samtidig er mobilnet (herunder f.eks. radiokæder, radio/tv-sendernet, FWA-net m.v.) Adgang til leje af infrastrukturkapacitet i sådanne net er i stedet omfattet af § 42. Reglerne om pligt til imødekomme af rimelige anmodninger om indgåelse af aftaler om samtrafik om national roaming har hidtil indgået i mobilloven og har ikke indtil nu været defineret som aftaler om samtrafik. Der henvises i øvrigt